

July 2022

การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรี สหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

จิรายุ เตชะมานะพงษ์

สยา ทันตะเวช

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the Education Commons

Recommended Citation

เตชะมานะพงษ์, จิรายุ and ทันตะเวช, สยา (2022) "การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรี
สหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา," *Journal of Education Studies*: Vol. 50: Iss. 3, Article 8.

DOI: 10.14456/educu.2022.26

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol50/iss3/8>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา
Flute Performance Assessment of British Music Examination Boards in Higher Education

จिरายู เตชะมานะพงษ์^{1*} และ สยา ทันตะเวช²

Jirayu Techamanapong^{1*} and Saya Thuntawe²

บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษาของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรซึ่งได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ โดยทำการศึกษาเอกสารประมวลการสอบของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในส่วนของคุณลักษณะของการจัดสอบ เกณฑ์การประเมิน บทเพลงที่ใช้ในการสอบ และทักษะหลักที่ใช้ในการวัดประเมินทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำคัญของการประเมินทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา และต่อยอดไปสู่การนำองค์ความรู้ที่ได้ศึกษามาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะฟลูตในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย จากการศึกษา พบว่า สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรแต่ละแห่งมีเอกลักษณ์ในการวัดประเมินผลทักษะการบรรเลงฟลูตเฉพาะตัว ทั้งนี้ การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษาจะเน้นไปที่การประเมินทักษะการบรรเลง ทักษะการสื่อสาร ทักษะการประเมินตนเอง และทักษะการจัดการ ผ่านการจัดแสดงบรรเลงเดี่ยวฟลูต

คำสำคัญ : การวัดประเมินทักษะปฏิบัติดนตรี, ฟลูต, สถาบันสอบดนตรี, ดนตรีในระดับอุดมศึกษา

Article Info: Received 15 July, 2022; Received in revised form 22 August, 2022; Accepted 24 August, 2022

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีเมล : tanflutist@gmail.com

1st Year Doctoral Student Division of Music Education, Department of Art, Music, and Dance Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: tanflutist@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล : Saya.T@chula.ac.th

Lecturer of Music Education, Department of Art, Music, and Dance Education, Faculty of Education, Chulalongkorn University Email: Saya.T@chula.ac.th

* Corresponding Author

หมายเหตุ : ได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ

Abstract

The purpose of this academic article was to study the guidelines of the flute performance assessment of British music examination boards in higher education, which is recognized as the international standard. This study was conducted by reviewing test syllabuses of British music examination boards on the topics of test overview, marking criteria, repertoires, and core skills. The objective was to collect important information on the flute performance assessment in higher education to adapt it to flute lessons in a Thai context. The study finds that each British music examination board has its own identity in its flute performance assessment. The flute performance assessment in higher education emphasizes performance skills, communication skills, self-assessment skills, and management skills through the flute recital.

Keywords: music performance assessment, flute, music examination board, music in higher education

บทนำ

การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรเกิดขึ้นราว 100 ปีก่อน (London College of Music Examinations, 2019; The Associate Boards of the Royal Schools of Music, 2021; Trinity College, 2019) โดยเป็นที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในสหราชอาณาจักรเอง และประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ผู้เรียนดนตรีในประเทศไทยนิยมเข้ารับการทดสอบดังกล่าว โดยการตัดสินใจเลือกเข้ารับการทดสอบนั้นมีหลากหลาย ทั้งเพื่อวัดระดับความสามารถทางดนตรีของตนเอง เมื่อเทียบกับมาตรฐานการบรรเลงดนตรีตามเกณฑ์ที่สถาบันดนตรีได้กำหนด ความเหมาะสมของเนื้อหาการสอบในส่วนของบทเพลง และเกณฑ์การให้คะแนน รวมถึงความมีชื่อเสียงของสถาบันดนตรี (Woraputtinun, 2006) ทั้งนี้ การเข้ารับการทดสอบดังกล่าวยังเป็นการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนดนตรีของผู้เรียน ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนดนตรีของผู้สอนอย่างชัดเจนและเหมาะสม นอกจากนี้ คะแนนที่ได้จากการสอบวัดมาตรฐานทักษะการบรรเลงดนตรีของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรนั้นยังสามารถใช้เป็นคะแนนส่วนหนึ่งในการยื่นเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักรได้ (The Universities and Colleges Admissions Service, 2021) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสอบนี้มี ความยึดโยงกับหลักสูตรการเรียนการสอนของสหราชอาณาจักรเป็นอย่างดี ทั้งนี้ ด้วยความพิเศษของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักร คือการอยู่ในกำกับของวิทยาลัยดนตรีที่สำคัญในสหราชอาณาจักรโดยตรง จึงมีการประเมินคุณภาพ และพัฒนาผ่านการวิจัยทางการศึกษาอยู่อย่างสม่ำเสมอ (London College of Music Examination, 2019; The Associate Boards of the Royal Schools of Music, 2021; Trinity College, 2019)

การสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในประเทศไทยนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เข้ารับการทดสอบในระดับเกรดที่หลากหลายตั้งแต่ระดับเกรด 1 จนถึง 8 โดยเฉพาะเครื่องดนตรีเปียโนเป็นที่นิยมในการสอบอย่างมาก (นริศราภรณ์ เปาเล้ง, 2560) ทั้งนี้ จากเหตุผลข้างต้นที่ได้กล่าวไว้ว่า คะแนนที่ได้จากการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรนั้น สามารถใช้เป็นคะแนนส่วนหนึ่งในการยื่นเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักรได้ นักเรียนส่วนมากที่เข้ารับการทดสอบจึงอยู่ในกลุ่มของนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ เพื่อที่จะสามารถใช้คะแนนในส่วนนี้ในการเพิ่มคะแนนในการสอบเข้าเพื่อศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป (ฉีก พิณจสุกุล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 16 พฤศจิกายน 2564)

สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรได้มีการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีสำหรับผู้เรียนที่อยู่เหนือชั้นการสอบแบบระดับเกรดขึ้นไป โดยแบ่งเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ 1) เทียบเท่าอนุปริญญาทางด้านดนตรี 2) เทียบเท่า

ปริญญาตรีด้านดนตรี และ 3) เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี โดยเมื่อผ่านการทดสอบแล้วจะได้ประกาศนียบัตรการแสดงดนตรี (Diploma) พร้อมกับสามารถใช้อักษรย่อที่แสดงถึงระดับที่ผ่านการทดสอบ ซึ่งสามารถใช้เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงมาตรฐาน ประสบการณ์และความสามารถในทักษะดนตรีของผู้ผ่านการทดสอบ นำไปสู่โอกาสในการได้รับเลือกเข้าทำงาน และประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรี (London College of Music Examinations, 2019; The Associate Boards of the Royal Schools of Music, 2021; Trinity College, 2019) ในบริบทของประเทศไทยนั้น เนื่องจากการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรี ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้รับการทดสอบได้ทุกเพศทุกวัย ผู้สนใจเข้ารับการทดสอบจึงเป็นบุคคลทั่วไปที่มีความต้องการวัดระดับความสามารถของตนเองเมื่อเทียบกับมาตรฐานในระดับสากล

การจัดการเรียนการสอนฟลูตในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยนั้น เป็นการเรียนรู้ปฏิบัติทักษะการบรรเลงฟลูตในบทเพลงและแบบฝึกหัดเดี่ยว ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง โดยระดับของบทเพลงและแบบฝึกหัดที่เพิ่มขึ้นนั้นจะเป็นไปตามชั้นปีที่สูงขึ้น บทเพลงและแบบฝึกหัดที่ใช้ในการเรียนมักมาจากการคัดสรรโดยอาจารย์สอนทักษะฟลูต ซึ่งมีความแตกต่างกันตามการกำหนดของผู้สอน และมหาวิทยาลัยดนตรีในประเทศไทย คาบการเรียนการสอนโดยปกติจะอยู่ที่ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง ในแต่ละหลักสูตรมีการกำหนดเนื้อหาการเรียน และเกณฑ์การตัดสินเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงฟลูตให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เช่น การเรียนวิชาการรวมวง เพื่อส่งเสริมทักษะการบรรเลงดนตรีร่วมกับผู้อื่น การเรียนวิชาทฤษฎีการดนตรี เพื่อเรียนรู้ถึงหลักการปฏิบัติทักษะของเครื่องดนตรี แนวทางและวิธีการสอนทักษะ และการแก้ปัญหาการฝึกซ้อมบทเพลง หรือแบบฝึกหัด การสอบวัดประเมินผลในชั้นปีก่อนสุดท้าย และชั้นปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษา ที่ผู้เรียนฟลูตในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดคอนเสิร์ตการแสดงบรรเลงเดี่ยวฟลูต (flute recital) ขึ้น โดยเปิดให้บุคคลทั่วไปที่สนใจสามารถเข้ามารับชมการสอบได้ด้วย ซึ่งระยะเวลาของการแสดงจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในหลักสูตรของแต่ละมหาวิทยาลัยดนตรีในประเทศไทยเช่นเดียวกัน (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2561; สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2562)

บทความวิชาการนี้ ผู้เขียนมุ่งเสนอแนวทางการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรซึ่งได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ โดยทำการศึกษาเอกสารประมวลการสอบของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในส่วนของคุณลักษณะของการจัดสอบ เกณฑ์การประเมิน บทเพลงที่ใช้ในการสอบ และทักษะหลักที่ใช้ในการวัดประเมินผลการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำคัญของการประเมินทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา และต่อยอดไปสู่การนำองค์ความรู้ที่ได้ศึกษามาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนทักษะฟลูตในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

การเปรียบเทียบลักษณะของการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรที่เลือกมาทำการศึกษา มีทั้งหมด 3 สถาบัน ประกอบด้วย 1. สถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Boards of Royal Schools of Music: ABRSM) 2. สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London) และ 3. สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination: LCME) โดยสามารถสรุปและเปรียบเทียบรายละเอียดลักษณะของแต่ละสถาบันดนตรีผ่านการนำเสนอโดยตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 1

ตารางการสรุปและเปรียบเทียบรายละเอียดลักษณะของ 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

หัวข้อ	สถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music: ABRSM)	สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)	สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination: LCME)
1. ประวัติของ สถาบันดนตรี	สถาบันดนตรีจาก สหราชอาณาจักร ก่อตั้งขึ้นโดย Royal Academy of Music เมื่อปี ค.ศ.1889 ปัจจุบันได้ ดำเนินการสอบทั้งหมด 90 ประเทศทั่วโลก (อายุ 132 ปี)	สถาบันดนตรีจาก สหราชอาณาจักร ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1887 ปัจจุบันได้ ดำเนินการสอบทั้งหมด 60 ประเทศทั่วโลก (อายุ 134 ปี)	สถาบันดนตรีจากสหราชอาณาจักร ก่อตั้ง ขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1887 โดยวิทยาลัยดนตรี แห่งลอนดอน (London College of Music) ซึ่งเป็นคณะอยู่ในการกำกับดูแล ของ มหาวิทยาลัยเวสต์ลอนดอน (University of West London) ปัจจุบัน ดำเนินการสอบใน สหราชอาณาจักร ประเทศไอร์แลนด์ และในประเทศอื่นทั่ว โลก (อายุ 134 ปี)
2. ระดับที่เปิด สอบสำหรับ ผู้เรียนระดับ อุดมศึกษา	ระดับเทียบเท่าปริญญาทางดนตรี (Diploma) แยกเป็น 3 ระดับย่อย คือ 1. เทียบเท่าอนุปริญญาทางด้านดนตรี (ABRSM: DipABRSM, Trinity: ATCL) 2. เทียบเท่าปริญญาตรีเกียรตินิยมด้านดนตรี (ABRSM: LRSM, Trinity: LTCL) 3. เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี (ABRSM: FRSM, Trinity: FTCL)	ระดับเทียบเท่าปริญญาทางดนตรี (diploma) แยกเป็น 4 ระดับย่อย คือ 1. เทียบเท่าชั้นปีที่ 1 ของการเรียนใน ระดับปริญญาตรี (DipLCM) 2. เทียบเท่าชั้นปีที่ 2 ของการเรียนใน ระดับปริญญาตรี (ALCM) 3. เทียบเท่าชั้นปีสุดท้ายของการเรียนใน ระดับปริญญาตรี (LLCM) 4. เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี (FLCM)	
3. ลักษณะ ของการสอบ	ลักษณะโดยรวมเป็นการจัดการแสดงบรรเลงเดี่ยวฟลูต (recital) โดยแต่ละระดับจะมีระยะเวลาของ การแสดงกำหนดไว้ ผู้สอบสามารถเลือกจำนวนเพลงได้ตามที่ต้องการจากประมวลการสอบ แต่ต้องบริหาร ให้อยู่ในกรอบของระยะเวลาที่กำหนด รวมถึงแสดงถึงความรู้และเข้าใจดนตรีของผู้สอบอย่างเต็มที่ โดยในส่วนของช่วงระยะเวลาในการทำการสอบแต่ละระดับมีรายละเอียด ดังนี้ 1. เทียบเท่าชั้นปีที่ 1 ของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 35-40 นาที 2. เทียบเท่าชั้นปีที่ 2 ของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 45-50 นาที 3. เทียบเท่าชั้นปีสุดท้ายของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 60-65 นาที 4. เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 50-70 นาที ทั้งนี้ ก่อนเข้ารับการทดสอบนั้น ผู้สอบต้องทำการส่งสูจิบัตรการแสดงดนตรี (program notes) ที่มีรายละเอียดแตกต่างกันตามระดับของการสอบให้กับทางกรรมการ เนื่องจากใช้เป็นส่วนหนึ่งของการให้ คะแนนและการตอบคำถาม ในระหว่างการทดสอบ	โดยแต่ละระดับจะมีระยะเวลาของ การแสดงกำหนดไว้ ผู้สอบสามารถเลือกจำนวนเพลงได้ตามที่ต้องการจากประมวลการสอบ แต่ต้องบริหาร ให้อยู่ในกรอบของระยะเวลาที่กำหนด รวมถึงแสดงถึงความรู้และเข้าใจดนตรีของผู้สอบอย่างเต็มที่ โดยในส่วนของช่วงระยะเวลาในการทำการสอบแต่ละระดับมีรายละเอียด ดังนี้ 1. เทียบเท่าชั้นปีที่ 1 ของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 35-40 นาที 2. เทียบเท่าชั้นปีที่ 2 ของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 45-50 นาที 3. เทียบเท่าชั้นปีสุดท้ายของการเรียนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 60-65 นาที 4. เทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี ใช้เวลาสอบประมาณ 50-70 นาที ทั้งนี้ ก่อนเข้ารับการทดสอบนั้น ผู้สอบต้องทำการส่งสูจิบัตรการแสดงดนตรี (program notes) ที่มีรายละเอียดแตกต่างกันตามระดับของการสอบให้กับทางกรรมการ เนื่องจากใช้เป็นส่วนหนึ่งของการให้ คะแนนและการตอบคำถาม ในระหว่างการทดสอบ	

ตาราง 1 (ต่อ)

ตารางการสรุปและเปรียบเทียบรายละเอียดลักษณะของ 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

หัวข้อ	สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music: ABRSM)	สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)	สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination: LCME)
3. ลักษณะ ของการสอบ (ต่อ)	การแสดงดนตรี (recital) การตอบคำถามทางดนตรี (viva voce) ในส่วนของ รายละเอียดเกี่ยวกับสูจิบัตรการ แสดงดนตรี และประเด็นในการ แสดงดนตรี การศึกษาบทเพลง ใหม่แบบฉับพลัน (quick study)	เน้นไปที่การแสดงดนตรี เพียงอย่างเดียว	สามารถเลือกรูปแบบในการสอบได้ 3 รูปแบบ ในระดับ (DipLCM, ALCM, LLCM) ได้แก่ รูปแบบที่ 1 ปกติ ประกอบไปด้วย การแสดงดนตรี การตอบคำถามทางดนตรี และการอ่านโน้ตฉับพลัน รูปแบบที่ 2 recital ประกอบไปด้วย การแสดงดนตรี และ การตอบคำถามทาง ดนตรี/การอ่านโน้ตฉับพลัน (เลือกทดสอบ 1 อย่าง) รูปแบบที่ 3 concert ประกอบไปด้วย การแสดงดนตรี เพียงอย่างเดียว หมายเหตุ : ระดับ FLCM จะมีเฉพาะ รูปแบบที่ 3 เท่านั้น
4. สัดส่วน การให้คะแนน	คะแนนเต็ม 100 คะแนน		
	1. การแสดงดนตรี (recital) 60 คะแนน	1. การแสดงดนตรี (performance) 96 คะแนน	รูปแบบที่ 1 1. การแสดงดนตรี (performance) 70 คะแนน
	2. การตอบคำถามทางดนตรี (viva voce) 25 คะแนน หมายเหตุ : ใน FRSM การ ตอบคำถามทางดนตรีจะรวม การเขียนบทความเกี่ยวกับการ แสดงดนตรีในคะแนนส่วนนี้ด้วย	2. การนำเสนอ (presentation) 4 คะแนน	2. การตอบคำถามทางดนตรี (discussion) 15 คะแนน 3. การอ่านโน้ตฉับพลัน (sight-reading) 15 คะแนน
	3. การศึกษาบทเพลงใหม่แบบ ฉับพลัน (quick study) 15 คะแนน		รูปแบบที่ 2 1. การแสดงดนตรี (performance) 80 คะแนน 2. การตอบคำถามทางดนตรี (discussion) หรือ การอ่านโน้ต ฉับพลัน (sight-reading) 20 คะแนน
			รูปแบบที่ 3 1. การแสดงดนตรี (performance) 100 คะแนน

ตาราง 1 (ต่อ)

ตารางการสรุปและเปรียบเทียบรายละเอียดลักษณะของ 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

หัวข้อ	สถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music: ABRSM)	สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)	สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรี ลอนดอน (London College of Music Examination: LCME)
5. เกณฑ์ การกำหนด ระดับคะแนน	ผู้เข้ารับการทดสอบต้องได้ คะแนนขั้นต่ำที่ 40% ของ คะแนนเต็มในการทดสอบทั้ง 3 ส่วน โดยหากได้คะแนน 40% ของ แต่ละส่วน ถือว่าสอบผ่าน (pass) และ 70% ของแต่ละ ส่วนถือว่า สอบผ่านในระดับ ดีเยี่ยม (distinction)	ในส่วนของ ATCL และ LTCL กำหนดชั้นของคะแนน ดังนี้ 80-100 : ผ่านในระดับดี เยี่ยม (distinction) 60-79 : ผ่าน (pass) 45-59 : ต่ำกว่าผ่านระดับ 1 0-44 : ต่ำกว่าผ่านระดับ 2	ในส่วนของ DipLCM, ALCM และ LLCM กำหนดชั้นของคะแนน ดังนี้ 85-100 : ได้รับการรับรอง ระดับสูง 75-84 : ได้รับการรับรอง 55-74 : ไม่ได้รับการรับรอง (อยู่ในระดับสูง) 0-54 : ไม่ได้รับการรับรอง (อยู่ในระดับต่ำ)
ในระดับเทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี (FTCL และ FLCM) จะมีแค่ รับรอง กับ ไม่รับรอง เท่านั้น ไม่มีการระบุชั้นของระดับคะแนน			
6. รูปแบบ การสอบ ในช่วง สถานการณ์ COVID-19	ในการสอบระดับเทียบเท่า ปริญญาทางดนตรี (diploma) ไม่มีการสอบในรูปแบบออนไลน์ หรือการสอบด้วยวิธีบันทึกวิดีโอ ส่ง มีเพียงการสอบในสถานที่ จริง ภายใต้มาตรการควบคุมที่มี ระเบียบขั้นตอน	ในการสอบระดับเทียบเท่า ปริญญาทางดนตรี (diploma) มีทางเลือกให้ ผู้สอบสามารถอัดวิดีโอส่งได้ ทั้งนี้ อนุญาตให้ทำการสอบ ดังกล่าว ในส่วนของ ATCL และ LTCL เท่านั้น (Trinity College, 2020)	ในการสอบระดับเทียบเท่าปริญญาทาง ดนตรี (diploma) มีทางเลือกให้ผู้สอบ ดังนี้ 1. การอัดวิดีโอส่ง โดยต้องเลือกสอบใน รูปแบบที่เป็นการแสดงดนตรีอย่างเดี่ยว เท่านั้น 2. การสอบในรูปแบบออนไลน์ โดยมี ลักษณะคล้ายการสอบในสถานการณ์ ปกติ นั่นคือ มีการมการสอบ ดูการแสดงในเวลาเดียวกันกับการสอบ เพียงแต่การสอบดำเนินการผ่าน ช่องทางออนไลน์ (London College of Music Examinations, 2020)
7. ประโยชน์ จากการผ่าน การทดสอบ	ผู้ผ่านการทดสอบจะได้อักษรย่อแสดงถึงคุณวุฒิของระดับที่ผ่านการทดสอบต่อท้ายชื่อ ซึ่งคุณวุฒิดังกล่าว สามารถแสดงถึงการได้รับรองคุณภาพมาตรฐานในระดับนานาชาติ สามารถใช้ในการยื่นสมัครเพื่อประกอบ อาชีพทางสายดนตรีได้		

ข้อมูลจากตาราง 1 จะเห็นได้ว่า สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรแต่ละแห่งจะมีลักษณะทั่วไปและเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ จะประกอบไปด้วยจุดร่วมในส่วนของประวัติการก่อตั้งที่มีมาอย่างยาวนาน และก่อตั้งขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน รวมถึง ความสามารถในการดำเนินการจัดสอบในหลายประเทศทั่วโลกแสดงถึงความมั่นคงแข็งแรงของระบบ และมาตรฐานของการวัดประเมินผลที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ในส่วนของระดับที่เปิดสอบสำหรับผู้สอบในระดับอุดมศึกษานั้น สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มและสถาบันดนตรีทรินิตี้ มีระดับที่เปิดสอบแยกเป็น 3 ระดับย่อยเหมือนกัน ได้แก่ ระดับเทียบเท่าอนุปริญญาทางด้านดนตรี ระดับเทียบเท่าปริญญาตรีเกียรตินิยมด้านดนตรี และระดับเทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี มีเพียงสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอนเท่านั้น ที่มีการแบ่งระดับออกเป็น 4 ระดับย่อย โดยเพิ่มระดับเทียบเท่าชั้นปีที่ 2 ของการเรียนในระดับปริญญาตรีขึ้นมา และกำหนดระดับเริ่มต้นของการสอบเป็นระดับเทียบเท่าชั้นปีที่ 1 ของการเรียนในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ ในส่วนของลักษณะของการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีในระดับอุดมศึกษามีความเหมือนกันทั้ง 3 สถาบันดนตรี โดยจะเน้นไปที่การจัดการแสดงดนตรี ในรูปแบบของการบรรเลงเดี่ยวซึ่งอาศัยความรู้และทักษะความสามารถของผู้สอบ อีกทั้งยังเป็นการดึงให้ผู้สอบแสดงศักยภาพที่ตนเองมีออกมาได้อย่างเต็มที่ ในส่วนของเกณฑ์การกำหนดระดับคะแนนจะเห็นได้ว่าเมื่อระดับของการสอบสูงที่สุดคือ ระดับเทียบเท่าปริญญาโทด้านดนตรี จะไม่มีการกำหนดระดับคะแนน แต่จะเป็นการตัดสินเลยว่ารับรองระดับความสามารถ หรือไม่รับรองระดับความสามารถ

ในส่วนของจุดต่างนั้น จุดแรกจะเห็นได้จากการแบ่งระดับในการสอบที่แตกต่างกัน แต่ยังคงครอบคลุมอยู่ในการเรียนปฏิบัติดนตรีในระดับอุดมศึกษา จุดที่สอง คือ ลักษณะการสอบที่ถึงแม้จะเน้นไปที่การแสดงดนตรี แต่สถาบันดนตรีแต่ละแห่งก็มีการกำหนดลักษณะของการสอบที่แตกต่างกัน รวมถึงมีตัวเลือกที่หลากหลายให้ผู้สอบได้คัดเลือกให้เหมาะสมกับความถนัดของตน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าเป็นความคิดที่ดีในการให้ผู้สอบเลือกที่จะได้รับประเมินในตัวเลือกการทดสอบที่ผู้สอบมั่นใจและคิดว่าสามารถทำได้ดีที่สุด ความแตกต่างในส่วนของลักษณะของการสอบ ก็จะนำมาสู่ความแตกต่างในการแบ่งสัดส่วนของคะแนนและการกำหนดระดับคะแนนที่มีความหลากหลาย จุดสุดท้าย คือ ความแตกต่างในส่วนจากรูปแบบการสอบในช่วงสถานการณ์ COVID 19 แพร่ระบาด จะเห็นได้ว่า ทั้ง 3 สถาบันดนตรีมีการปรับตัว โดยสถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน และสถาบันดนตรีทรินิตี้เพิ่มทางเลือกให้ผู้เข้ารับการทดสอบในส่วนของสอบในรูปแบบออนไลน์ และการบันทึกวิดีโอ ในขณะที่สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มยังคงไว้ซึ่งการสอบแบบดั้งเดิม แต่เพิ่มมาตรการในการดูแลควบคุมอย่างเป็นระบบและมีคำแนะนำในการปฏิบัติอย่างชัดเจน

ลักษณะของเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

การศึกษาประมวลการสอบของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรทั้ง 3 สถาบัน พบว่า มีการนำเสนอรายละเอียดของเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินทักษะการบรรเลงฟลูตที่หลากหลาย โดยสามารถนำเสนอในรูปแบบของตารางได้ ดังนี้

ตาราง 2

การสรุปและเปรียบเทียบเกณฑ์การวัดประเมินผลของ 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

หัวข้อ	สถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music: ABRSM)	สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)	สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรีลอนดอน (London College of Music Examination: LCME)
1. หัวข้อใน การประเมิน และให้ คะแนน	แยกเป็น 3 ด้านหลัก ตาม ลักษณะของการสอบ ได้แก่ 1. การแสดงดนตรี ความถูกต้องของเสียง, ความเหมาะสมของจังหวะ, คุณภาพของเสียง, การนำเสนอประโยคเพลง, การสื่อสารทางดนตรี, การจัดโปรแกรมเพลง 2. การตอบคำถามทางดนตรี (รวมถึงบทความในระดับ FRSM) ความรู้และความเข้าใจใน ประวัติของบทเพลง คำศัพท์ทาง ดนตรี และประเด็นปัญหา และ ความยากในการบรรเลง รวมไปถึง ถึงการแก้ปัญหา 3. การศึกษาบทเพลงใหม่แบบ ฉบับพลัน มีลักษณะคล้ายคลึงกับ การประเมินด้านการแสดงดนตรี ทั้งนี้ ในแต่ละด้านจะกล่าวถึง ภาพรวมเท่านั้น ไม่ได้แยกเป็น หัวข้อย่อยชัดเจน	แยกเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ <i>การแสดงดนตรี</i> 1. ความคล่องแคล่วและ ความถูกต้องในการบรรเลง (fluency & accuracy) 2. เทคนิคการบรรเลงและ การประยุกต์ใช้ (technical assurance & application) 3. ความรู้สึกและการสื่อสาร ทางดนตรี (musical sense and communication) <i>การวางแผนและการเขียน โปรแกรม</i> 1. การเขียนโปรแกรมเพลง ในสูจิบัตร (written programme) 2. การวางแผนในการจัด โปรแกรมเพลง (planning, balance & construction of the programme)	แบ่งเป็น 5 ด้านหลัก 1. เทคนิคการบรรเลง (technical accomplishment) 2. ความรู้สึกทางดนตรี (musicality) 3. ความรู้ทางดนตรี (musical knowledge) 4. การสื่อสารทางดนตรี (communication) 5. การตีความส่วนตัว (personal response)

ตาราง 2 (ต่อ)

การสรุปและเปรียบเทียบเกณฑ์การวัดประเมินผลของ 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา

หัวข้อ	สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music: ABRSM)	สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)	สถาบันดนตรีแห่งวิทยาลัยดนตรี ลอนดอน (London College of Music Examination: LCME)
2. ลักษณะ ของ การนำเสนอ เกณฑ์	นำเสนอเป็นเกณฑ์การประเมิน รูปรีคแบบองค์รวม มีช่วงของ คะแนนและระดับของ การประเมินที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ กัน ซึ่งแต่ละระดับจะให้ รายละเอียดของพฤติกรรมเชิง ประจักษ์นำเสนอในภาพรวม	ในส่วนของ ATCL และ LTCL นำเสนอเป็นเกณฑ์ การประเมินรูปรีคแบบแยก องค์ประกอบตามหัวข้อใน การประเมินแต่ละด้าน ใน ลักษณะของช่วงคะแนนที่ แสดงถึงระดับที่แสดงให้เห็น ถึงความสามารถ ทั้งนี้ ในแต่ละระดับได้ อธิบายถึงพฤติกรรมเชิง ประจักษ์ที่ผู้สอบต้องแสดง ออกมาอย่างชัดเจน	นำเสนอในลักษณะของความเรียง อธิบายรายละเอียดของรายการประเมิน ทั้ง 5 ด้าน แต่ไม่ได้ชี้แจงถึงช่วงของ คะแนน ระดับของการประเมิน และ พฤติกรรมที่บ่งชี้ในแต่ละระดับ ระบุว่า ลักษณะของการสอบแต่ละแบบ มี สัดส่วนของการให้คะแนนทั้ง 5 ด้าน คิดเป็นร้อยละเท่าใด
		ในส่วนของ FTCL นำเสนอ เป็นเกณฑ์การประเมินรูปรีค แบบองค์รวมตามด้านที่ทำ การประเมิน 2 ด้านใหญ่ คือ การแสดงดนตรี และการวางแผน การเขียนโปรแกรม ทั้งนี้ ไม่มีการกำหนดช่วง ของคะแนน มีเพียงระดับ “รับรอง” และ “ไม่รับรอง” เท่านั้น	

ข้อมูลจากตาราง 2 เมื่อพิจารณาจากลักษณะของเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลของทั้ง 3 สถาบันดนตรี จะเห็นว่า ทั้ง 3 สถาบัน มีจุดร่วมในส่วนของหัวข้อในการประเมินที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้เขียนจะขอแยกเป็น 2 ด้านใหญ่ ได้แก่

1. ด้านทักษะการบรรเลงดนตรี ซึ่งจะประกอบด้วยด้านย่อย ได้แก่

1.1 เทคนิคและความถูกต้องในการบรรเลง ซึ่งจะมีรายละเอียดในส่วนของ ความถูกต้องของเสียง ความเหมาะสมของจังหวะ การควบคุมคุณภาพของเสียง การนำเสนอประโยคเพลง ความต่อเนื่องของการบรรเลง

1.2 ความรู้สึกและการสื่อสารทางดนตรี เป็นการนำเสนอแนวคิดทางดนตรีอย่างเข้าใจ และน่าสนใจ รวมถึงเอกลักษณ์ในการตีความและการนำเสนอในรูปแบบของตนเอง

2. ด้านความรู้ทางดนตรี และการบริหารจัดการ

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทเพลงที่แสดง ในประเด็นของประวัติของเพลงและผู้ประพันธ์ คำศัพท์ทางดนตรีที่ใช้ในบทเพลง

2.2 ความสามารถในการประเมินตนเอง ในส่วนของความเข้าใจและชี้ให้เห็นถึงจุดที่ซับซ้อนของบทเพลง รวมถึงเสนอวิธีในการแก้ไขปัญหาในประเด็นดังกล่าวได้

2.3 การจัดทำโปรแกรมเพลง และการเรียงลำดับบทเพลงที่ใช้แสดง

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ทั้ง 3 สถาบันดนตรี มีลักษณะในการนำเสนอเกณฑ์การวัดประเมินผลที่แตกต่างกัน โดยมีการนำเสนอทั้งรูปแบบข้อความอธิบายเพียงอย่างเดียว และรูปแบบของเกณฑ์การประเมินรูบรีค (rubric scoring) สำหรับการนำเสนอด้วยเกณฑ์การประเมินรูบรีคนั้น จะสามารถระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินได้อย่างละเอียด ชัดเจน สามารถแสดงความสำเร็จของทักษะที่ประเมินผ่านคำอธิบายพฤติกรรมที่แสดงออกมา เกณฑ์การประเมินรูบรีค ยังสามารถช่วยแก้ปัญหการประเมินทักษะที่ค่อนข้างเป็นอัตนัย ยกตัวอย่างเช่น ในบริบทของการประเมินทักษะการบรรเลงดนตรี ให้มีความเป็นปรนัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเที่ยงในการให้คะแนนที่เพิ่มขึ้น (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2563) ทั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็นการประเมินแบบแยกองค์ประกอบ (analytic scoring rubric) ซึ่งปรากฏตัวอย่างในเกณฑ์การประเมินรูบรีคของสถาบันดนตรี ทรินิตี้ อย่างเช่นการประเมินในด้านการแสดงดนตรี ภายในด้านหลักนี้ จะแยกด้านย่อยในการประเมินอีก 3 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการบรรเลง เทคนิคการบรรเลงและการประยุกต์ใช้ และความรู้สึกและการสื่อสารทางดนตรี ซึ่งในแต่ละด้านจะมีช่วงคะแนนแสดงระดับความสามารถที่ผู้สอบทำได้ พร้อมคำอธิบายถึงพฤติกรรมเชิงประจักษ์ในแต่ละระดับคะแนนอย่างเด่นชัด และการประเมินแบบองค์รวม (holistic scoring rubric) ปรากฏตัวอย่างในเกณฑ์การประเมินรูบรีคของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอม โดยสถาบันดนตรีนี้นำเสนอการประเมินด้านการแสดงดนตรี เป็นลักษณะของการอธิบายพฤติกรรมเชิงประจักษ์โดยรวมซึ่งสัมพันธ์กับระดับคะแนนแต่ละขั้น ไม่ได้แยกอธิบายในองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านแต่อย่างใด รูปแบบการประเมินทั้ง 2 ชนิด สามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสมและจุดประสงค์ของการประเมิน การประเมินแบบองค์รวม มักใช้ในการประเมินเพื่อตัดสินผล (summative evaluation) ส่วนการประเมินแบบแยกองค์ประกอบ มักใช้ในการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ (กมลวรรณ ตังธนากานนท์, 2563; Brophy, 2019) ทั้งนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่าการประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีควรทำทั้ง 2 ประเภท แต่ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและจุดประสงค์ในการประเมิน รวมถึงเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการสอบลักษณะที่เป็น การแสดงดนตรีนี้ จึงควรใช้วิธีการประเมินแบบองค์รวมเป็นหลักโดยพิจารณาจากองค์ประกอบภาพรวมของการแสดง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้สอบสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาทักษะของตนเอง อาจมีการใช้การประเมินแบบแยกองค์ประกอบเข้ามา ร่วมด้วย เพื่อให้ผู้สอบเห็นได้อย่างชัดเจนว่าส่วนใดที่ควรได้รับการพัฒนา

ลักษณะของบทเพลงที่ใช้สอบ

เมื่อพิจารณาในส่วนของบทเพลงที่ใช้ในการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา พบว่า ทั้ง 3 สถาบันดนตรี มีการจัดสรรบทเพลงในการสอบแต่ละระดับที่คล้ายกัน มีความหลากหลายทางสไตล์ และรูปแบบการประพันธ์ ซึ่งหากวิเคราะห์ลักษณะของบทเพลงโดยรวม สามารถอธิบายโดยอ้างอิงจาก ฐานข้อมูลบทเพลง และแบบฝึกหัดคัดสรรสำหรับฟลูต ซึ่งเป็นการรวบรวมบทเพลง และแบบฝึกหัดสำคัญของฟลูต แยกประเภทตามผู้แต่ง ลักษณะการประพันธ์ และทำการจัดเรียงตามระดับของผู้เรียนในรูปแบบออนไลน์ จัดทำโดย สมาคมฟลูตแห่งสหรัฐอเมริกา

(The National Flute Association) โดยการเรียงลำดับเพลงจะถูกจัดเรียงลงในหมวดอักษร A ถึง K เริ่มต้นที่หมวดอักษร A ซึ่งเป็นบทเพลงหรือแบบฝึกหัดในระดับเริ่มต้น มีความง่ายที่สุด และไล่ระดับความยากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับการเรียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษ บทเพลงที่ใช้ในการสอบในระดับอุดมศึกษา ถูกจัดอยู่ในหมวดอักษร I J K ซึ่งเป็น 3 หมวดท้ายของการจัดอันดับ ถือได้ว่าตัวเพลงมีความยากและซับซ้อนสูง โดยมีรายละเอียดตามด้านต่าง ๆ (The National Flute Association, 2021) ดังนี้

1. ด้านช่วงเสียง (pitch and key range) มีการใช้ช่วงเสียงครอบคลุมตั้งแต่ระดับเสียงที่ต่ำที่สุด จนกระทั่งถึงสูงที่สุดของฟลูต ตัวบทเพลงมีการใช้บันไดเสียงที่ซับซ้อนและหลากหลายทั้งบันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ ครบถ้วนทั้งทางซาร์ปและทางแฟลต ขึ้นคูโครมาติก บันไดเสียงโฮลทอน (whole tone scale) และอื่น ๆ

2. ด้านจังหวะ (rhythm and meter) มีการใช้อัตราจังหวะที่ซับซ้อน หลากหลาย ทั้งอัตราจังหวะธรรมดา (simple time) อัตราจังหวะผสม (compound time) และอัตราจังหวะซ้อน (complex time) การเปลี่ยนอัตราจังหวะในบทเพลงเดียวกัน ทั้งนี้ รวมถึงลักษณะของการตีความการเล่น ที่สอดคล้องกับลักษณะของแบบแผนการเล่นในอดีต ตัวอย่างเช่น การบรรเลงในลักษณะของ “note inégales” หรือในภาษาอังกฤษ ที่แปลว่า “unequal notes” หมายถึง ลักษณะของการบรรเลงโน้ตให้มีความสั้น-ยาวไม่เท่ากันในบทเพลงยุคบาโรก (Baroque era)

3. ด้านความหลากหลายของลักษณะเสียง (articulation): มีการใช้สัญลักษณ์ที่แสดงถึงการสร้างเสียงที่มีความหลากหลาย ใช้เทคนิคในการตัดลิ้น (tonguing) ทุกรูปแบบ และการใช้ลมอย่างเต็มที่

4. ด้านการใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีในบทเพลง (musical symbols) มีการใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงขั้นซับซ้อน ซึ่งรวมไปถึงสัญลักษณ์ในการบรรเลงด้วยเทคนิคพิเศษของฟลูต (extended technique) เช่น เทคนิคการรัวลิ้น (flutter tongue) หรือเทคนิคการบรรเลงด้วย whistle tone เป็นต้น

ตัวอย่างของบทเพลง เช่น บทเพลง Le Merle Noir ของ Olivier Messiaen (1908 – 1992) นักประพันธ์ดนตรีชาวฝรั่งเศส ในการบรรเลงบทเพลงนี้ ประกอบด้วยความซับซ้อนในองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ ผู้เรียนต้องอาศัยทักษะความสามารถในการบรรเลงในระดับสูง โดยต้องมีความเข้าใจ และเชี่ยวชาญในการปฏิบัติทักษะการบรรเลงฟลูตเป็นอย่างดีจึงสามารถบรรเลงบทเพลงนี้ออกมาได้ บทเพลง Le Merle Noir ถูกจัดอยู่ในระดับระดับเทียบเท่าปริญญาตรี เกียรติคุณด้านดนตรีของทั้ง 3 สถาบันดนตรี (London College of Music Examination, 2019; The Associate Boards of the Royal Schools of Music, 2021; Trinity College, 2019) และถูกจัดอยู่ในหมวดอักษร K ซึ่งเป็นหมวดอักษรสุดท้ายของการจัดเรียงลำดับ เป็นบทเพลงในกลุ่มที่มีความซับซ้อนสูง (The National Flute Association, 2021) สอดคล้องกับการจัดระดับในการสอบของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรทั้ง 3 แห่ง

สรุปทักษะหลักของผู้เรียนฟลูตในระดับอุดมศึกษา

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลลักษณะของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในตาราง 1 เกณฑ์การประเมินในตาราง 2 และลักษณะของบทเพลงสอบ ผู้เขียนสรุปออกมาเป็นทักษะหลักที่ผู้เรียนฟลูตในระดับอุดมศึกษาควรจะสามารถทำได้ เพื่อเทียบเคียงกับมาตรฐาน ดังนี้

1. ทักษะการบรรเลงฟลูต เป็นทักษะในควบคุมร่างกายให้สามารถบรรเลงฟลูตออกมาได้อย่างดี ซึ่งครอบคลุมถึงรายละเอียดในส่วนของเทคนิคการบรรเลง ในส่วนของความถูกต้องของเสียง ความเหมาะสมของจังหวะ การควบคุมคุณภาพของเสียง ซึ่งมีรายละเอียดในส่วนความสามารถในการควบคุมความดัง-เบา (dynamic) สีสีนของเสียง (tone color) และการสั่นเสียง (vibrato) ให้มีความหลากหลาย รวมถึงสามารถเลือกใช้ได้เหมาะสมกับแต่ละบริบทของบทเพลง การนำเสนอประโยคเพลงบนพื้นฐานของความเข้าใจในรูปแบบการบรรเลงของบทเพลงนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ ความสามารถในการบรรเลง

บทเพลงต่อเนื่องอย่างมีคุณภาพตลอดการแสดงดนตรี และความสามารถในการตีความและนำเสนอดนตรีที่มีเอกลักษณ์ของตนเองบนพื้นฐานของความเข้าใจในบทเพลง (Toff, 2012)

2. ทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วย การสื่อสารทางดนตรี ทักษะการพูด และทักษะการเขียน โดยผู้เรียนฟลูตในระดับนี้ นอกจากสามารถบรรเลงดนตรีได้อย่างดีสื่อสารเข้าถึงผู้ฟังแล้ว ควรสามารถอธิบายตอบคำถามเกี่ยวกับบทเพลงได้อย่างชัดเจน และเข้าใจง่าย ทั้งนี้ รวมถึงทักษะในการเขียนบรรยายรายละเอียดของบทเพลงในการทำสูจิบัตรการแสดงที่ต้องทำให้ผู้ฟังดนตรีทั้งที่เป็นนักดนตรี และไม่เป็นนักดนตรี เข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน

3. ทักษะการประเมินตนเอง ผู้เรียนฟลูตในระดับนี้มีประสบการณ์มากเพียงพอที่จะสามารถรู้ว่า สิ่งใดถูกหรือสิ่งใดผิด จากการวิเคราะห์ประมวลการสอบของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักร พบว่า นอกจากการแสดงดนตรีแล้ว ผู้สอบยังต้องอธิบายถึงหลักในการฝึกซ้อมบทเพลง ความยาก และปัญหาที่พบ รวมถึงเสนอวิธีในการแก้ไข ซึ่งอยู่ในส่วนของการตอบคำถามทางดนตรีและการนำเสนอ ดังนั้น ทักษะในการประเมินลักษณะการบรรเลงของตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญในการตรวจสอบตนเอง ซึ่งให้เห็นถึงประเด็นที่ยังเป็นปัญหาของการบรรเลงในบทเพลงต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การหาวิธีการในการแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองในระดับต่อไป

4. ทักษะการบริหารจัดการ เป็นทักษะในการจัดการ วางแผน และออกแบบการแสดงดนตรี การวางโปรแกรมเพลงภายใต้โจทย์ที่กำหนด โดยเอื้อให้สามารถแสดงถึงศักยภาพในการบรรเลงดนตรีของผู้เรียนออกมาได้อย่างเต็มที่ มีความเข้าใจความสามารถของตนเองในส่วนของจุดเด่น และจุดอ่อนของตน สามารถเลือกบทเพลงที่จะนำเสนอจุดเด่นของตนเองอย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

การศึกษาเอกสารประมวลการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรีสหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา ทั้ง 3 สถาบัน สามารถนำข้อมูลความรู้ที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษาได้ใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. การคัดเลือกบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนฟลูตในระดับอุดมศึกษา ในการคัดเลือกบทเพลงควรคัดเลือกบทเพลงที่มีระดับความซับซ้อน และรายละเอียดในการประพันธ์ที่เทียบเคียงกับลักษณะบทเพลงที่กำหนดไว้ในประมวลการสอบของสถาบันดนตรีในระดับอุดมศึกษา ดังที่ได้เสนอไว้ในข้างต้น เนื่องจากผ่านการรับรองในระดับนานาชาติในระดับหนึ่งแล้ว หรือผู้สอนอาจคัดเลือกบทเพลงที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนโดยเลือกมาจากประมวลการสอบโดยตรงเลยก็สามารถทำได้ จะเห็นได้จากความสอดคล้องกันของการจัดลำดับความยากง่ายของบทเพลงของทั้ง 3 สถาบันดนตรีสหราชอาณาจักร (London College of Music Examinations, 2019; The Associate Boards of the Royal Schools of Music, 2021; Trinity College, 2019) และสมาคมฟลูตแห่งสหรัฐอเมริกาที่มีการจัดลำดับความยากง่ายของบทเพลงตามการเรียงลำดับของตัวอักษรภาษาอังกฤษตั้งแต่หมวด A ถึง K โดยมีเกณฑ์การจัดพิจารณาจากองค์ประกอบของบทเพลงด้านช่วงเสียง จังหวะ ความหลากหลายของลักษณะเสียง และการใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีในบทเพลง (The National Flute Association, 2021) ซึ่งถึงแม้จะมาจากต่างทวีปกัน แต่ก็มีการจัดลำดับความยากง่ายของบทเพลงที่สัมพันธ์กัน ทั้งนี้ ในการเลือกบทเพลงนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถส่วนบุคคลของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน รวมถึงทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียนในการพิจารณาคัดเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนด้วย

2. การสอนทักษะหลักที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนฟลูตในระดับอุดมศึกษา ในการสอนทักษะการบรรเลงฟลูตในระดับอุดมศึกษา ผู้สอนควรคำนึงถึงทักษะที่ผู้เรียนต้องสามารถปฏิบัติได้จริงหลังจากจบการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพทางดนตรีในอนาคต ซึ่งจากการศึกษาจะพบว่า นอกจากทักษะการบรรเลงดนตรีที่ดีแล้ว ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาควรมีทักษะด้านการสื่อสาร ด้านการประเมินตนเอง และการจัดการ ผู้สอนควรปลูกฝัง และสร้างเสริม

ทักษะเหล่านี้ผ่านการจัดการเรียนการสอนด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับแนวคิดในการเตรียมตัวสำหรับการแสดงดนตรีของ Toff (2012)

3. การออกแบบการประเมิน และกำหนดรูปแบบของเกณฑ์การประเมิน ควรออกแบบให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผู้เรียน โดยเลือกว่าจะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผล หรือเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา รวมถึงรายละเอียดของการประเมินในด้านต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดงานในการประเมิน กรอบของการประเมิน ประเด็นที่ต้องการประเมิน การกำหนดน้ำหนักความสำคัญของคุณลักษณะในการประเมิน และการใช้เครื่องมือในการวัดประเมินที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กมลวรรณ ตังชนกานนท์ (2563) ที่กล่าวว่า ผู้ประเมินทักษะปฏิบัติต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับการประเมินทักษะที่ต้องการ ด้วยความเข้าใจในธรรมชาติ และลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ทั้งนี้ต้องจัดการประเมินให้อยู่ในสภาพใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานในสภาพจริงมากที่สุด ซึ่งในที่นี้คือ การแสดงดนตรีในสถานการณ์จริง

บทสรุป

การศึกษาลักษณะของการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงฟลูตของสถาบันดนตรี สหราชอาณาจักรในระดับอุดมศึกษา ทำให้ได้องค์ความรู้ของการวัดประเมินทักษะการบรรเลงดนตรีที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ในส่วนของการแบ่งระดับการสอบ ลักษณะของการจัดการสอบ ลักษณะของเกณฑ์การวัดประเมินผล และบทเพลงที่ใช้ในการสอบ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทไทยในส่วนของคัดเลือกบทเพลงที่ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและอยู่ในมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ รวมถึงในส่วนของจัดการเรียนการสอน ที่ผู้สอนจะได้มีแนวทางในการปลูกฝังและอบรมผู้เรียนให้มีทักษะในการบรรเลงฟลูตที่ดี และการออกแบบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลทางทักษะดนตรีของประเทศไทยให้เทียบเคียงระดับนานาชาติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนฟลูตในประเทศไทยต่อไป

อย่างไรก็ตาม นับเป็นสิ่งที่ดีที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเข้ารับการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรี เพื่อให้ได้มาซึ่งใบประกาศนียบัตรในการรับรองคุณวุฒิ ซึ่งเปรียบตั้งเครื่องรับรองคุณภาพ เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต ซึ่งหากนำความยึดโยงของระบบในการจัดการด้านการสอบเทียบวัดระดับความสามารถทักษะการบรรเลงดนตรีของสหราชอาณาจักรที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับการรับรองมาตรฐานในอาชีพทางดนตรี มาประยุกต์ใช้กับประเทศไทยโดยการออกแบบให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างกันเป็นอย่างดีเหมาะสม น่าจะช่วยยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางดนตรีในประเทศไทยให้มีความมั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้นต่อไปในภายภาคหน้า

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ ตังชนกานนท์. (2563). *การวัดประเมินทักษะการปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นริศราภรณ์ เปาเล้ง. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสอบวัดระดับทางดนตรี. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 45(1), 88-100.

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2561). *หลักสูตรดุริยางคศาสตรบัณฑิต*. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2562). *คู่มือการประเมินรายวิชาทักษะเครื่องมือเอก การรวมวง และกลวิธีการสอนดนตรี*. สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Brophy, T. S. (2019). *The Oxford handbook of assessment policy and practice in music education* (Vol. 1). Oxford University Press. <http://dx.doi.org/10.1093/oxfordhb/9780190248093.001.0001>
- London College of Music Examinations. (2019). *Music diploma syllabus*. University of West London. <https://lcme.uwl.ac.uk/media/1594/music-diplomas-syllabus-from-2019.pdf>
- London College of Music Examinations. (2020). *Music diploma syllabus: Requirements for recorded exams*. University of West London. <https://lcme.uwl.ac.uk/media/1897/recorded-exam-requirements-diplomas-concert-011220.pdf>
- The Associate Boards of the Royal Schools of Music. (2021). *Music performance diploma syllabus*. The Associate Boards of the Royal Schools of Music. <https://gb.abrsm.org/media/66252/performance-syllabus-final-sept-2021.pdf>
- The National Flute Association. (2021). *Selected flute repertoire and studies*. <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1b7qo7PQadqoQ3xO4VcwfqHeO8v0r2UvMWrKJba7a0QY/edit#gid=590597211>
- The Universities and Colleges Admissions Service. (2021, May). *UCAS Tariff tables: Tariff points for entry to higher education for the 2022-23 academic year*. https://www.ucas.com/file/446256/download?token=iuk_2wp3
- Toff, N. (2012). *The flute book: a complete guide for students and performers* (3rd ed.). Oxford University Press.
- Trinity College. (2019). *Music performance diplomas syllabus*. Trinity College London. <https://www.trinitycollege.com/resource/?id=8556>
- Trinity College. (2020). *Digital diploma exams: Music performance diplomas syllabus*. Trinity College London. <https://www.trinitycollege.com/resource/?id=9165>
- Woraputtinun, W. (2006). *Opinions on factors affecting decision-making of music teachers in preparing students for the standardized musical examination: A case study of piano of Trinity College London* [Master's thesis, Mahidol University]. Mahidol University Library and Knowledge Center. <http://mulinet11.li.mahidol.ac.th/e-thesis/4437422.pdf>